

La Cooperació al Desenvolupament

Miquel Torres president Médicos del Mundo a Catalunya

Abans de pensar en si vull fer algun tipus de voluntariat en el camp de la Cooperació al Desenvolupament, us convido a fer un viatge a les Fonts del vostre interior. Allà on es troba la Imaginació Moral, que com diu el gran Jean Paul Lederach, es aquella capacitat d'imaginar quelcom arrelat als reptes del món real, però que a la mateixa vegada, és capaç de treure a la llum allò que encara no existeix.

Hauríem d'entendre la nostra tasca com un acte creatiu, més proper a l'art que no pas a la tècnica. Ens hem professionalitzat de tal manera que hem oblidat la capacitat d'humanitzar la nostra tasca, inclòs d'espiritualitzar-la.

Sempre em pregunto: quina culpa té la gent dels països del Sud de que jo vulgui marxar de voluntari cooperant? Aquest pensament ens hauria d'acompanyar durant tot el nostre procés de re-descobriments de la nostra font i del procés necessari de formació i reflexió...

Respon a trobar allò que en diem vocació. I és clar que totes les feines necessitarien d'aquesta vocació, però això de la cooperació no és quelcom baladí. Entenent vocació com allò que en algun moment, sens dubte, t'empeny a arriscar-te i a seguir la teva pròpia veu. Més enllà de la professió, el nostre objectiu hauria de ser el trobar i seguir aquesta crida, una crida molt més interior.

I si us plau, no vulguem experimentar amb la cooperació... un mes d'estiu pintant una escola a Centre Amèrica no ens ajudarà gaire a treballar la nostra font . Serà potser una de les experiències de la nostra vida, però, què no hi ha gent que pinti a Nicaragua o a El Salvador? No estem salvant ningú, no estem ensenyant ningú, no estem donant res...ans al contrari, tal com una ampolla buida hem d'arribar al Sud, un ampolla que s'ha d'omplir amb tot allò que tenim per descobrir i per rebre, per compartir i per acompanyar. Seria alguna cosa a una reedició de nosaltres mateixos, a un nou naixement.

Potser són termes quasi espirituals aquests, però després de vuit anys corrent pel Món, crec sincerament que sense aquesta feina personal i íntima, no podrem oferir el bo i millor de cadascú i cadascuna de nosaltres. Per tant, si no descobrim allò que ens remou el nostre interior, i que ens demana ser escoltat i ser seguit...millor ens quedem a casa!

Malgrat tot, jo us convido a fer el salt! A arriscar-nos!. Endinsar-nos en allò desconegut sense cap garantia d'èxit o ni tant sols de seguretat. El risc és misteri per naturalesa, és un misteri viscut... Viu el teu!!

I des d'aquesta filosofia, podrem treballar *in situ* allò del "jo guanyo – tu guanyes". És a dir, la Cooperació entesa com una col·laboració mútua, com un diàleg Nord-Sud i per tant, una acció on tothom hi guanya, on tothom hi participa de la mateixa manera i al mateix temps. Una Cooperació que ens vingui del Sud, aquest és el camí. Una Cooperació lligada als projectes d'Inclusió Social a casa nostra, lligada als nouvinguts i vinculada a les entitats i associacions del Sud, allà i aquí, que són les que ens han de dir què, com i per què fer un projecte o un altre.

Quatre serien els grans reptes de la Cooperació actuals, reptes però que no han canviat gaire des que fem Cooperació, tot i que ara es presenti com un crit urgent:

- l'educació, no resolta ni tant sols a casa nostra.
- infants, que com sempre representen els més febles davant les injustícies.
- joves i adolescents, és a dir el futur del món i especialment, el futur del Sud.
- la salut sexual i reproductiva, des de l'embaràs no desitjat, a l'ús del preservatiu, o la salut materno-infantil, la prevenció de l'escissió femenina

El gran repte, que és present a tots quatre anteriors seria el que els Drets Fonamentals de tothom, allà i aquí, estiguessin totalment defensats i garantits...Molta feina per endavant!!

Ens restaria posar en pràctica el que em deien els camperols colombians, acostumats a la guerra i a la no-vida, però esperançats amb la utopia: *“Davant la individualització, solidaritat; Davant la por, sinceritat i disposició al diàleg (entendre als qui no ens entenen); Davant la violència, parlar i negociar amb tothom doncs no tenim enemics; Davant l'exclusió, cercar el recolzament del grup i treballar en xarxa.”*

Trobem l'ànima del lloc...del nostre lloc.